

[Arbejds- og socialministeren.]

tre andre år. I januar 1948 var tallet 7 925, i januar 1949 var det 10 290, og i januar 1950 var det 7 541. Jeg ved ikke, om disse tal er tilstrækkelige for det ærede medlem til at vise, at den fremstilling af sagerne, han har givet, intet har med virkeligheden at gøre.

Vi erkender, at der er en arbejdsløshed, som vi meget gerne ville være foruden. Vi har, som det ærede medlem også loyalt refererede, stillet midler til rådighed til igangsættelse af beskæftigelsesforanstaltninger. Når man ser på de tal, jeg før nævnte, med hensyn til statsmagtens muligheder for direkte beskæftigelse af arbejdsløse, må man vistnok fra alle sider indrømme, at det er ringe muligheder, den i så henseende sidder inde med. Jeg vil på den givne foranledning sige til det ærede medlem og til det høje ting, at af de beskæftigelsesmidler, vi i arbejds- og socialministeriet råder over, er der ikke tilbageholdt noget, hvor der var tale om arbejder, som der blot var rimelighed og fornuft i at sætte i gang. Således er status pr. dags dato, og det vil jeg gerne ved denne lejlighed understrege.

Jeg vil også gerne oplyse det høje ting om, at det er forskelligt, som man ser på forholdene de forskellige steder. En stor nordjysk by, Aalborg, var i vanskeligheder med hensyn til beskæftigelsesforanstaltninger. Der var vist demonstrationer deroppe — det kender jeg ikke så nøje —, men i hvert fald fastslog man, at nu skulle denne regering vise, hvad den duede til. På 24 timer klarede vi problemet, idet vi sagde: vi er villige til at iværksætte dette arbejde — et arbejde, såvidt jeg husker, til 2,6 mill. kr. —, vi vil af beskæftigelsesmidlerne yde vort bidrag til at løse problemet. Det klarede vi i løbet af kort tid, således som jeg her har refereret, men endnu er problemet ikke løst af Aalborg kommune, så man kan i hvert fald ikke skyde regeringen i skoene, at det er os; der på disse områder sinker igangsættelsen af det arbejde, som skulle skaffe beskæftigelse til arbejdsledige.

Jeg har gerne på den foranledning, det ærede medlem har givet mig, villet fremkomme med disse oplysninger, idet jeg erkender — og det har ofte været erkendt overfor det høje ting —, at der er en arbejdsløshed, som vi i høj grad ønsker reduceret. Vi mener, at vi gør, hvad vi formår for fra statsmagtens side at lægge det så-

ledes tilrette, at beskæftigelsen bliver øget, og det vil også ske fremefter.

Jeg håber som sagt, at vi under behandlingen af et senere punkt på dagsordenen må kunne nå frem til en mulighed for at komme i gang med det, som arbejdsmændenes arbejdsløhedskasses kongres for ca. 2 år siden henstillede til ledelsen at søge tilvejebragt, nemlig en udligning mellem arbejdsløhedskasserne, således at arbejdsmændene, som det ærede medlem repræsenterer, og som er dem, der har det vanskeligst, kan få rimelige og anstændige vilkår indenfor deres arbejdsløhedskasse. Det vil jeg i hvert fald gøre hvad jeg kan for at bidrage til.

Ordføreren for forslagsstillerne (Wiggo Larsen): Jeg vil gerne sige de ærede ordførere for det radikale venstre og retsforbundet tak for tilslutningen til vort forslag.

Jeg kunne tydeligt mærke på den højtærede arbejds- og socialminister, at jeg havde rørt ved nogle punkter, som ikke var helt behagelige for ministeren, men jeg takker, fordi den højtærede arbejds- og socialminister tager sådan på spørgsmålet, som han gør. Ministeren oplyste, at jeg havde sagt, at regeringen var skyld i arbejdsløsheden. Ja, det er i høj grad min opfattelse, at den liberaliseringspolitik og den kreditstrammingspolitik, som regeringen har ført, har bevirket, at arbejdsløsheden blandt industriarbejderne er steget ganske betydeligt.

Landbrugets mekanisering har ganske rigtigt medført en del arbejdsløshed, og ifølge de tal, jeg har anført, er der større arbejdsløshed i dag end for et år siden. Det er det, jeg har sagt. Den højtærede arbejds- og socialminister kan sagtens finde tilbage i årene og sige, det har været galt dér, og det har været galt dér; men man kommer ikke uden om, at arbejdsløsheden er større i år, end den var sidste år.

Endvidere siger ministeren, at arbejdsløhedskasserne får 135 mill. kr., og kontingentet er 90 mill. kr., og det er rigtigt, men når vi nu ikke kan klare os og der er arbejdsløshed, som vi er uden skyld i i nogen som helst retning, må samfundet efter min opfattelse give mere end de 135 mill. kr. Det er min opfattelse. At det ikke er den højtærede arbejds- og socialministers, beklager jeg, men arbejderne kan i hvert fald ikke gøre for, at de bliver arbejdsløse.